

eller paa den, som stjæler af, hvad der er ham overdraget at ledsage og beskytte, medens det føres fra Sted til Sted. De tvende førstnævnte Arter af Forbrydelse have, som det forekommer os, sete fra den militære Væres Standpunkt i det Væsentlige, et med Feigbedsforbrydelsen beslegtet Præg, medens den sidstnævnte indeholder et i høieste Grad kvalificeret Brud paa et militært Tillidsforhold og synes derfor vel at egne sig til at anses med Beskættelse som Tillægsstraf, uagtet denne ellers ikke foreslaas anvendt for de i den offentlige Mening vanærende Forbrydelser (Tyveri og Bedrageri m. m.), saaledes som efter den for Diebliftet gjældende Ret.

Da det i flere Henseender vil kunne lette navnlig den arbitrære Benyttelse af Straffene, og der derhos i Dyrigt synes Føie hertil, har Udvalget ved Endringsforslagene Nr. 4, 5 og 6 foreslaaet en Modifikation af den i Lovforslagets § 50 opførte, indhyrdes Sammenstilling af de forskjellige, overhovedet anvendelige Straffe. Hvad særlig staaende Arrest (Endringsforslag, Nr. 4) angaar, da habes der jo endnu ingen Erfaring om dens Føielighed, og 3 Timer af samme kan vel omtrent med samme Skjel sættes lig $1\frac{1}{2}$ som lig 1 Dags Bagtarrest. Ved at tage $1\frac{1}{2}$ Dag til Udgangspunkt opnaas, at 1 Dags staaende Arrest kommer til at svare til 1 Dags simpelt Fængsel paa Bånd og Brød (6 Dages Bagtarrest). Det tør fremdeles vistnok antages, at Staastraffens Føielighed vil stige i et andet Forhold end det rent mathematisk, og at det neppe vil være for høit regnet, naar 2 Dages staaende Arrest sættes lig 3 og 3 Dages staaende Arrest lig 5 Dages simpelt Fængsel paa Bånd og Brød. Ved en noget lignende Tankebevægelse er Udvalget i Forslaget Nr. 5 kommet til at sætte streng Arrest i Bøien — man har i Dyrigt, hvad den simple Bøiarrest angaar, i Forslag Nr. 3 indskrænket Maximum til 5 Dage, som oprindeligt af Regjeringen var foreslaaet — lige med 5 Dages simpelt Fængsel paa Bånd og Brød, medens det i Forslag Nr. 6 udtrykkelig er blevet udtalt, hvad i alt Fald meget tilnærmelsesvis allerede ligger i § 50 Nr. 9, at 27 Slag

Tamp svarer til nyssævnte Fængselsstraff i 10 Dage.

Udvalget erkjender tilfulde, hvilken indgribende Betydning den militære Subordination og i Forbindelse dermed den militære Respekt har for Krigsmagten og de den stillede Opgaver. At ethvert Brud paa Lydighedspligten indensfor de for denne affakne Grændser og at ydermere Opsætsighed og Bold mod Foresatte maa rammes med de alvorligste Straffe, derom har der derfor et heller været nogen Tvivl iblandt os.

Naar man derfor ved Endringsforslaget Nr. 20 har foreslaaet at lade Straffen efter § 120 for den Undergivne, hvis Boldshandling mod hans Foresatte har medført Døden, efter Omstændigheder synke ned til 6 Aars offentligt Arbejde, da er det nærmest sket for at bringe et passende Forhold tilveie mellem Reglen i denne Paragraf og Bestemmelsen i § 118, der ubetinget sætter Livsstraf for den, som forsætlig dræber sin Foresatte. Det er ligesaa lidt nogen egentlig Formildelse, der er tilsigtet ved det af Flertallet under Nr. 21 stillede Endringsforslag, der væsentlig gaar ud paa at samle Boldsforbrydelser mod Foresatte, hvad enten de ere øvede i eller udenfor Tjenesten, i en eneste Paragraf (nemlig den hidtidige § 120) og derefter at give Reglerne om Blotte Trudsler mod Foresatte ligeledes i og udenfor Tjenesten i en Paragraf for sig, medens der endelig i en selvstændig Paragraf gives Bestemmelser saavel om Bold som om Trudsler mod Overnænd. Alt i noie Overensstemmelse i Dyrigt med Lovforslagets Forskrifter, alene med den Modifikation, at det i sidste Fald som Minimum er sat en af de lavere Grader af Fængsel, medens Lovudkastets Minimalstraf er simpelt Fængsel paa Bånd og Brød i 3 Gange 5 Dage.

Et Mindretal har dog maattet finde Udcastets Bestemmelser i § 121, selv med de af Flertallet foreslaaede Endringer, altfor lidet stemmende med den borgerlige Straffelovgivnings Hovedsætninger og med Retfærdighedens Krav. Medens man med Hensyn til Forbrydelser, der